

ΟΣΠΟΡΕΑΣ

ΦΘΙΝΟΠΩΡΟ '89, ΧΕΙΜΩΝΑΣ '90 – ΤΕΥΧΟΣ 31

ΤΖΩΡΤΖ ΚΑΙ ΣΑΡΛΟΤ ΝΤΡΕΪΠΕΡ “Η Σχολή, σπάνιος συνδυασμός πρακτικού πνεύματος και ιδεαλισμού”

Ο κ. Τζώρτζ Ντρέιπερ θα είναι ο νέος Διευθυντής της Αμερικανικής Γεωργικής Σχολής, αναλαμβάνοντας επίσημα τα καθήκοντα του από τον Ιούνιο του 1990. Διαδέχεται τον κ. Μπρους Λάνσδεηλ, που συνταξιοδοτείται ύστερα από 35 χρόνια προσφοράς στη Σχολή και θα είναι ο τέταρτος Διευθυντής στην ογδονταπεντάχρονη ιστορία της.

Ήδη, ο κ. Τζώρτζ Ντρέιπερ και η σύζυγός του Σάρλοτ έζησαν τον παλμό της Σχολής τον Ιούλιο που μας πέρασε και από τον Σεπτέμβριο βρίσκονται πλέον μόνιμα κοντά μας.

Ο πρώτος μήνας στη Σχολή του Τζώρτζ και της Σάρλοτ Ντρέιπερ, δύο ανθρώπων στενά δεμένων που μοιράζονται τις προσπάθειες και τις εμπειρίες τους, ήταν αρκετός για να γνωρίσουν και να αντιληφθούν πολλά πράγματα.

Μέσα από τις εντυπώσεις, τις αρχές και τη φιλοσοφία τους για τη ζωή, ο “Σπορέας” επιχειρεί μια πρώτη παρουσίασή τους.

Δυο φωτογραφίες σε μια! Ο Τζώρτζ Ντρέιπερ και η σύζυγός του Σάρλοτ μπροστά σε μια συμβολική φωτογραφία: το σπίτι - αγροκαίνημα απ' όπου ο Τζώρτζ Χένρυ Χάουζ και η σύζυγός του ζεκίνησαν ταπεινά στις αρχές του αιώνα το έργο τους για τη Σχολή.

Ο ΠΡΩΤΟΣ ΤΟΥΣ ΜΗΝΑΣ στη Σχολή απετέλεσε για τον Τζώρτζ και τη Σάρλοτ Ντρέιπερ μια καλή ευκαιρία για να δουν τις προκλήσεις που έχουν να αντιμετωπίσουν και το ρυθμό ζωής που θα ακολουθήσουν τον επόμενο χρόνο. Το “βάπτισμα του πυρός” το πήραν μόλις έφθασαν στη Θεσσαλονίκη στις 29 Ιουνίου: μόλις πρόλαβαν να αλλάξουν και να παραστούν στον επήσιο “Χορό Κάτω Από Τα Αστρά”, χαιρετώντας

τους 1.300 καλεσμένους μας. Σε ένα μήνα είχαν ήδη πολλά να κάνουν... Να συνδυάσουν διοικητική εργασία και κοινωνική δραστηριότητα στα πλαίσια των δύο καλοκαιρινών προγραμμάτων, του ΤΙΤΡ και του SWAP· να ενημερώθούν για μερικά από τα σημαντικά προβλήματα της Σχολής, όπως η εκπαίδευση του προσωπικού και η οικονομική της κατάσταση μακροπρόθεσμα· να συναντηθούν με εκπροσώπους των αρχών

ΜΕΡΙΚΑ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΜΑΤΑ ΤΟΥ “ΣΠΟΡΕΑ”:

Ο Λου Λιν ξανά στη Σχολή μας (σελίδα 3) – Και καλλιέργεια μυδιών (σελίδα 4) – Η πρώτη Αμερικανίδα μαθήτρια στη Σχολή (σελίδα 5) – Επισκέψεις ξένων σε αγροκτήματα μαθητών μας (σελίδα 6) – Μια εκδήλωσή μας στη Νέα Υόρκη (σελίδα 10)

ΤΖΩΡΤΖ ΚΑΙ ΣΑΡΛΟΤ ΝΤΡΕΪΠΕΡ

της πόλης και διαφόρων οργανώσεων της και με μέλη των επιτροπών υποστήριξης της Σχολής ακόμα, να υποδεχθούν επισκέπτες, να προσπαθήσουν να γνωρίσουν τους 124 εργαζόμενους της Σχολής και τη λειτουργία των διαφόρων τμημάτων της. Στο ίδιο διάστημα έπρεπε να φροντίσουν για την εγκατάσταση στη νέο τους σπιτικό και να ανανέωσουν παλιές φιλίες τους σε μια χώρα που αγάπησαν ιδιαίτερα κατά τη διάρκεια της προηγούμενης παραμονής τους σ' αυτήν, όταν εργάζονταν στο Κολλέγιο Ανατόλια. Μέχρι πρόσφατα, ο Τζωρτζ Ντρέιπερ ήταν Διευθυντής της Διεθνούς Αμερικανικής Σχολής στη Βιέννη. Προηγουμένων είχε διατελέσει Αντιπρόεδρος του Κολλεγίου Ανατόλια στη Θεσσαλονίκη, Διευθυντής Οικοτροφείου στην Cushing Academy του Ashburnham της Μασσαχουσέτης και Διευθυντής καλοκαιρινού τμήματος του Κέντρου Αγγλικής Γλώσσας στο Πανεπιστήμιο της Βοστώνης.

ΣΥΖΗΤΩΝΤΑΣ μαζί του για την απόφασή του να αναλάβει τις αρμοδιότητες που απαιτεί η διεύθυνση της Γεωργικής Σχολής, ο Τζωρτζ Ντρέιπερ μας λέει:

“Παρόλο που το μεγαλύτερο μέρος της εργασίας μου είχε σχέση με την εκπαίδευση, η Γεωργική Σχολή παρουσιάζει πράγματα μια σημαντική διαφορά. Μου δίνει την ευκαιρία να κάνω και να μάθω κάτι αρκετά διαφορετικό απ' ό, πι έχω κάνει μέχρι τώρα. Αντιμετωπίζοντας μια τέτοια αλλαγή στη ζωή και τη σταδιοδρομία μας, είδαμε ότι η περίπτωση της Γεωργικής Σχολής παρουσίαζε αρκετά δυνατά στοιχεία για να μας προσελκύσει. Ένα από αυτά είναι το γεγονός ότι η Σχολή διδάσκει και προωθεί τη Γεωργία, στοιχείο ζωτικής σημασίας για τη ζωή στον πλανήπειρο μας, αφού συνδέεται άμεσα με τη διατροφή του πληθυσμού του. Ένας δεύτερος λόγος, είναι η ιστορία της Σχολής και ο προσανατολισμός της σε ένα σπάνιο συνδυασμό πρακτικού πνεύματος και ιδεαλισμού. Στη δουλειά μας υπήρχε πάντοτε το απειλητικό στοιχείο του διεθνισμού και μας άρεσε οι προσπάθειες που κάναμε να συγκεράσουμε δύο διαφορετικές κουλτούρες. Εν κατακλείδι, η Γεωργική Σχολή μας φέρνει αντιμέτωπους με υποχέσεις και προκλήσεις από το χώρο τόσο της γεωργίας όσο και της εκπαίδευσης”.

ΜΕ ΤΗ ΣΕΙΡΑ ΤΗΣ η Σάρλοτ Ντρέιπερ, συγγραφέας και επαγγελματίας βιβλιοθηκάριος, μίλησε για τα βαθιά ρίζωμένα αισθήματα αγάπης που έχουν και οι δύο για την Ελλάδα και που δημιουργήθηκαν νωρίς, όταν νέο ζευγάρι ακόμα, ζόύσαν εδώ διδάσκοντας στο Κολλέγιο Ανατόλια. Δειχνεί να γνωρίζει αρκετά καλά την Ελλάδα και τους Έλληνες, καθώς λέει:

“Χωρίς να θέλω να γενικεύω, νομίζω πως οι περισσότεροι Έλληνες διατηρούν μια αυθεντικότητα στη ζωή, έχουν καθαρό συναισθηματικό κόδισμα και είναι ανοιχτόκαρδοι... Η Ελλάδα δεν είναι παράδεισος, όμως οι άνθρωποι εδώ αντημετωπίζουν τα πράγματικά προβλήματα με έναν πολύ ανθρώπινο τρόπο”. “Προσέχουμε”, συνεχίζει η Σάρλοτ Ντρέιπερ, “την κοινοτική ζωή και τις σχέσεις που αναπτύσσονται μεταξύ των ανθρώπων. Πάντοτε ζόύσαμε σε μια κλειστή κοινότητα και αυτή η μορφή ζωής αποκτά ιδιαίτερη σημασία σε έναν περιορισμένο εκπαιδευτικό χώρο. Νομίζω πως μπορώ να υποστηρίξω ταπεινά ότι οι εμπειρίες μας θα αποδειχθούν χρήσιμες και ότι θα μπορέσουμε κάπι να συνεισφέρουμε στους ανθρώπους εδώ. Το μεγαλύτερο μέρος της εμπειρίας μας ζεκινά μέσα από το ακαδημαϊκό περιβάλλον, που όμως δεν είχει σχέση με οικονομικά θέματα. Και η Γεωργική Σχολή βρίσκεται ακριβώς στο επίκεντρο μιας οικονομικής πραγματικότητας, καθώς ασχολείται με την προμήθεια τροφίμων, με την επιβαλλόμενη επαγγελματική εκπαίδευση και με την επαγγελματική σταδιοδρομία καθενός από τους αποφοίτους της. Αντιλαμβάνομαί ότι το εκπαιδευτικό έργο της Σχολής είναι πιο σφαιρικό και πιο ολοκληρωμένο από πολλά άλλα”, συμπεραίνει.

ΚΑΙ ΟΙ ΔΥΟ θα πούν πόσο εντυπωσιάστηκαν “από την ποιότητα και τον αριθμό των φίλων της Σχολής και από τη βαθειά τους πίστη στο έργο της”.

Συνεχίζοντας τη συζήτηση μαζί τους, γίνεται εύκολα αντιληπτό ότι σκέφτονται και εργάζονται σκληρά – σαν ένας άνθρωπος. Κατά τη διάρκεια του πρώτου τους μήνα εδώ, μελέτησαν μαζί ένα πλήθος πληροφοριών, συμμετείχαν σε συνεδριάσεις και ενημερωτικές επισκέψεις, ζήτησαν να μάθουν περισσότερα.

Η άνεσή τους να αναλαμβάνουν και να μοιράζονται από κοινού υπευθυνότητες, οφείλεται καθαρά στο πνεύμα συνεργασίας που ανέπτυξαν μεταξύ τους. Έχουν συνεργασθεί στη συγγραφή αρκετών πρωτοτύπων και δύσκολων έργων, μερικά από τα οποία είναι αποτέλεσμα της διεθνούς εμπειρίας τους, όπως το πλούσιο υλικό τους για την εκμάθηση της αγγλικής γλώσσας από ξένους.

Αποτέλεσμα κοινής δουλειάς είναι και το

βιβλίο τους “A Holiday Year”, που δημιούργηθηκε πριν δύο χρόνια, ενώ τώρα γρά-

φουν μαζί ένα δεύτερο βιβλίο, που η υπόθεσή του διαδραματίζεται στην Ελλάδα. Η Σάρλοτ ασχολείται επίσης με τον τρίτο τόμο του έργου τους “Great American Stories”, μιά ανθολογία κλασικών Αμερικανών μυθιστοριογράφων, γραμμένη ειδικά για αναγνώστες που η αγγλική δεν είναι η μητρική τους γλώσσα.

Και οι δύο συνήθισαν να ασχολούνται με τους μαθητές και να τους βοηθούν στην ανάπτυξη των ενδιαφερόντων τους. Στο Κολλέγιο Ανατόλια, ο Τζωρτζ είχε διευθύνει αρκετές θεατρικές παραστάσεις μαθητών μεταδίδοντας τις γνώσεις του σ' αυτούς και η Σάρλοτ είχε αποκτήσει τη φήμη μιας ταλαντούχου ενδυματολόγου. Ασχολήθηκαν επίσης με τη μουσική και τη λογοτεχνία και στην κοινωνική δράση που θα είχαν να επιδείξουν συμπεριλαμβάνεται η πρωτοβουλία τους για την ιδρυση του κλάδου της Διεθνούς Αμνηστίας από τους σπουδαστές της Διεθνούς Αμερικανικής Σχολής στη Βιέννη. Όπως δηλώνουν, είναι ακόμη νωρίς να ξέρουν ποιές μορφές θα μπορούσε να πάρει η συνεισφορά τους προς τους μαθητές της Γεωργικής Σχολής.

Τελειώνοντας, ο Τζωρτζ Ντρέιπερ χαρακτηρίζει την ευκαιρία που τους δίνεται να είναι κοντά στον κ. Μπρους Λάνοδεηδ για

.

ένα χρόνο, ως ένα “ευλογημένο δώρο, κυρίως γιατί θα έχουμε το χρόνο να καταλάβουμε τους μαθητές καλύτερα. Πραγματικά, είμαστε ευγνάμονες στους ανθρώπους του Δ.Σ. για το “δώρο” αυτό. Είναι σπάνια τύχη για κάποιον να του δίνεται η ευχέρεια ενημέρωσης ενός ολόκληρου χρόνου για τη θέση που θα αναλάβει. Μας είναι δύσκολο να περιγράφουμε τη χαρά και τη προσμονή μας για τα καθήκοντα που μας περιμένουν και για τις πολύτιμες εμπειρίες που θα αποκτήσουμε”.

Ο ΛΟΥ ΛΙΝ ΒΟΗΘΟΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΟΥ ΑΓΡΟΚΤΗΜΑΤΟΣ

Οταν το 1967 ο εξάχρονος τότε Λου Λιν έμενε με τον δημοσιογράφο πατέρα του και την οικογένειά του στο Σινσιννάτι Χωλ, τον ξενώνα της ΑΓΣ, δεν ήταν δυνατό να φανταστεί ότι 22 χρόνια μετά θα επέστρεψε ως Βοηθός Διευθυντού Αγροκτήματος! Όμως, η σχέση του Λου Λιν με τη Σχολή, που άρχισε από την παιδική του ηλικία, πήρε πολλές μορφές πριν καταλήξει στη σημερινή.

ΦΟΙΤΗΤΗΣ ΑΚΟΜΑ το 1981, βρέθηκε στη Σχολή μας και ανέλαβε Βοηθός Διευθυντού στο πρόγραμμα SWAP – το Καλοκαιρινό Πρόγραμμα Εργασίας για Ξένους Φοιτητές –, μία θέση που διατήρησε και τα επόμενα δύο χρόνια μέχρι να αποφοιτήσει με το πτυχίο του Αγρονόμου από το πανεπιστήμιο του Κολοράντο.

Για τρία χρόνια, στη συνέχεια, εργάσθηκε ως Σύμβουλος Αγρονόμος σε μία ιδιωτική εταιρεία του Κάνσας. Έχοντας ένα πελατολόγιο 50 περίπου εταιρειών και ιδιωτών, παρείχε συμβουλές για προβλήματα παραγωγής, αντιμετώπισης ζιζανίων, ποιότητας εδάφους και μάρκετινγκ. Ήθελε έτοις σε επαφή με πολλά αγροκτήματα σε διάφορα μέρη της Αμερικής και δημιούργησε επαγγελματικούς και φιλικούς δεσμούς με αγροτικές επιχειρήσεις, ανθρώπους της γεωργίας και πανεπιστημιακούς ερευνητές. Το 1988 η Σχολή τον έπεισε να επιστρέψει στην Ελλάδα ως Διευθυντής πλέον του SWAP. Τα καθήκοντά του περιλάμβαναν το συντονισμό, την οργάνωση και την επιβλεψη της εργασίας των 22 Αμερικανών και Ευρωπαίων που συμμετείχαν στο διεθνές πρόγραμμα, συνεργαζόμενος με το προσωπικό της Σχολής. Ο Λου κέρδισε την εκτίμηση του προσωπικού της Σχολής για τις τεχνικές του γνώσεις και τις ικανότητές του στην επίλυση προβλημάτων και έγινε αγαπητός όλους για τον ήπιο τρόπο διοίκησης που εφάρμοσε και για τη φιλοδοξία του, που χαρακτηρίζοταν πάντα από την πίστη για την πραγματοποίηση οποιουδήποτε στόχου ανελάμβανε.

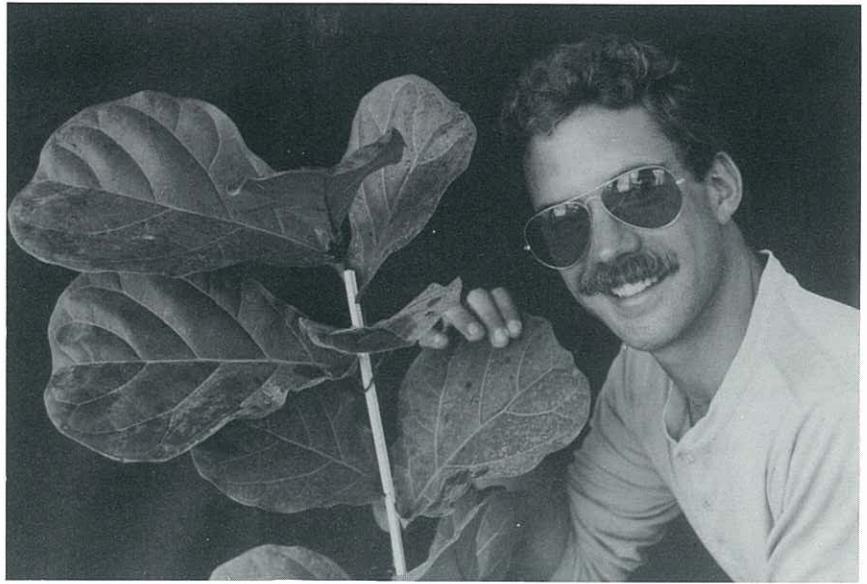
ΤΕΛΙΚΑ, τον περασμένο Απρίλιο ο Λου Λιν δελεάστηκε να επιστρέψει στη Σχολή,

τη φορά αυτή ως Βοηθός Διευθυντού Αγροκτήματος με συμβόλαιο διετούς διάρκειας.

“Η Σχολή είναι ένα καλό μέρος για να προσφέρεις και να μεταδώσεις τις εμπειρίες σου: η πρόκληση είναι μεγαλύτερη απ’ ό, πι φανταζόμουν” λέει ο Λου. Συνεργάζεται με το Διευθυντή Αγροκτήματος κ. Αλέκο Μιχαηλίδη για την εξασφάλιση της σωστής λειτουργίας ολόκληρου του αγροκτήματος και οι βασικές του αρμοδιότητες περιλαμβάνουν τη διεύθυνση του τμήματος θερμοκηπίων, την ασφαλή λειτουργία του αγροκτήματος, την εφαρμογή καινοτομιών στην παραγωγή και το μάρκετινγκ των προϊόντων των θερμοκηπίων.

Τα τελευταία 3 χρόνια τα θερμοκήπια της ΑΓΣ επεκτάθηκαν και βελτιώθηκαν και ο Λου Λιν ελπίζει, με την εφαρμογή μεθόδων του σύγχρονου μάρκετινγκ, να επιτύχει την προσόλκυση του ενδιαφέροντος των Ελλήνων και ξένων αγοραστών για τα υψηλής ποιότητας προϊόντα των θερμοκηπίων μας.

ΤΟ ΟΝΕΙΡΟ του Λου είναι να αποκτήσει κάποια μέρα ένα δικό του αγρόκτημα. “Κάπι τέτοιο ανήκει στο μακρινό μέλλον”, λέει χαμογελώντας... Μέχρι τότε, ή για 2 τουλάχιστον χρόνια, ο Λου μπορεί να έχει πολλά ενδιαφέροντα και πολλές προκλήσεις να αντιμετωπίσει στο αγρόκτημα της Σχολής μας...

Ο Λου Λιν στο φυσικό του περιβάλλον!

KAI ΚΑΛΛΙΕΡΓΕΙΑ ΜΥΔΙΩΝ ΑΠΟ ΜΑΘΗΤΗ ΜΑΣ!

Τα μύδια, αυτή η γαστριμαργική απόλαυση που έχει θέση στα τραπέζια των πιο φημισμένων εστιατορίων του κόσμου, αρχίζουν πλέον να "καλλιεργούνται" και να παράγονται μαζικά και στην Ελλάδα: ο Γιώργος Σίμος και η οικογένειά του διευθύνουν κοντά στο Μακρύγιαλο Κατερίνης το "Πάρκο Μυδιών Μέγας Αλέξανδρος", προμηθεύοντας κάθε χρόνο την αγορά με 800 τόννους ολόφρεσκα μύδια.

Mia αρμαθιά μύδια, δώρο στον κ. Ρόμπερτ Κήλυ και τη σύζυγό του Λονιζ.

"Φρέσκα μύδια", ετοιμάζεται να πει χαρούμενος ο Γιώργος Σίμος.

Η ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗ επιχείρηση που αποτελείται από τον Γιώργο Σίμο, τρίτος μαθητής της Σχολής μας, τον πατέρα του, τη μητέρα του, τον αδελφό του και το θείο του, καλλιεργεί μία θαλάσσια έκταση 600 στρεμμάτων με προοπτική αύξησής της σε

740. Μια ζεστή Κυριακή της περασμένης άνοιξης, επισκέφθηκαν την επιχείρηση ο πρώην Πρέσβυς των ΗΠΑ στην Ελλάδα κ. Ρόμπερτ Κήλυ και ο κ. Μπρους Λάνσδεηλ, με τις συζύγους τους και την κ. Χιού Κήλυ, διαπιστώντας από πρώτο χέρι την ύπαρ-

ξη ενός ιδιαίτερα επιτυχημένου "υγρού πάρκου". Πρόκειται για ένα νέο κλάδο γεωργικής εκμετάλλευσης που αρχίζει να αναπτύσσεται στην Ελλάδα. Βγαίνοντας με τη βάρκα από το κυκλικό λιμανάκι, ο Γιώργος Σίμος εξήγησε ότι η ιδέα για ένα πάρκο καλλιέργειας μυδιών ξεκίνησε από τον εξάδελφό του, που είχε μάθει την πολύπλοκη τεχνική καλλιέργειάς τους στη Νάπολη της Ιταλίας. Έτσι, το 1986 έφερε όλον τον αναγκαίο εξοπλισμό – ειδικά σχοινιά, πλαστικά βαρέλια, τσιμεντένιες πλάκες και πλαστικές "κάλτσες" – στο Μακρύγιαλο. Αφού έγινε η μηχανική μελέτη και τα σχέδια και δόθηκε άδεια λειτουργίας από τη Νομαρχία, εγκατέστησαν ένα σύστημα οριζοντίων και καθέτων γραμμών με σχοινιά, επάνω στα οποία μεγαλώνουν τα μύδια.

ΤΡΙΑ ΧΙΛΙΟΜΕΤΡΑ από την ακτή, κάτω από την επιφάνεια της θάλασσας, τοποθετήθηκαν 25 βαριά σχοινιά και κατά μήκος των γραμμών τους, σε υπολογισμένες αποστάσεις, τρίμετρες πλαστικές "κάλτσες". Εδώ εναποτίθενται και μεγαλώνουν τα αυγά των μυδιών. Καθώς αυτά μεγαλώνουν, περνούν σε άλλες μεγαλύτερες κάλτσες για να μπουν τελικά σε μία τρίτη κάλτσα, όπου πλέον παραμένουν τα μύδια μέχρι να αναπτυχθούν τελείως. Συνήθως, οι πρώτες κάλτσες τοποθετούνται Ιούλιο με Αύγουστο, ενώ το μάζεμα των μυδιών αρχίζει τον Ιανουάριο. Τα μέλη της επιτυχημένης αυτής οικογενειακής επιχείρησης εργάζονται σκληρά όλο το χειμώνα και καθώς το καλοκαίρι χρειάζονται περισσότερη βοήθεια, απασχολούν προσωπικό για το οδηγήμα των τριών σκαρφών και το πακετάρισμα της σοδειάς. Οι κόποι τους δεν πάνε χαμένοι, γιατί η ζήτηση για φρέσκα μύδια είναι μεγάλη και συνήθως τα πωλούν αμέσως μόλις φθάσουν στο λιμάνι.

Αυτή η πρωτοποριακή οικογενειακή φάρμα μυδιών, δίνει στο Γιώργο Σίμο την ευκαιρία να εφαρμόζει πολλές από τις γνώσεις, ακαδημαϊκές και πρακτικές, που αποκτά στη Σχολή. Έχει επίσης πάρει από τη Σχολή τα εφόδια για να μπορεί να εγκαταστήσει ένα μηχανογραφικό σύστημα, που θα τον βοηθήσει στην καλύτερη οργάνωση της επιχείρησης.

Για τους επισκέπτες από τη Γεωργική Σχολή η εκδρομή τελείωσε γύρω από ένα τραπέζι με υπέροχους μεζέδες, όπου βέβαια κυριαρχούσαν –τι άλλο– τα ολόφρεσκα μύδια που μόλις είχαν βγει από τη θάλασσα!

Alice Clima και Ελένη Παπακωνσταντίνου: δυο καλές φίλες

Και μια Αμερικανίδα μαθήτρια στη Σχολή μας

H Alice Clima είναι η πρώτη Αμερικανίδα μαθήτρια που για μία ολόκληρη ακαδημαϊκή χρονιά ήταν στη Σχολή μας με το Πρόγραμμα Ανταλλαγών.

Η ALICE που είναι τοσχοσλαβακικής καταγωγής και μένει στη Minneapolis των H.P.A., έφθασε στη Σχολή χωρίς να έχει ιδέα από ελληνικά και από γεωργικές εμπειρίες: όχι όμως και τον περασμένο Ιούνιο που έφυγε, έχοντας μάθει πάρα πολλά, με γνώσεις για την Ελλάδα και την ιστορία της και, φυσικά, έχοντας αποκτήσει στο μεταξύ πολλές καλές φίλες. Μεταξύ τους και η Ελένη Παπακωνσταντίνου, κόρη του Γιώργου Παπακωνσταντίνου, Προϊσταμένου στο Λογιστήριο μας. Η Ελένη, αριστούχος απόφοιτος της Σχολής, με το ίδιο Πρόγραμμα Ανταλλαγών, βρίσκεται τώρα για 6 μήνες στις H.P.A., παρακολουθώντας ένα

ειδικό εκπαιδευτικό πρόγραμμα για τους "Μελλοντικούς Αγρότες της Αμερικής" (Future Farmers of America).

ΑΞΙΖΕΙ να σημειωθεί ότι φέτος, πάντα με το ίδιο πρόγραμμα, κάνουν την πρακτική τους εξάσκηση σε διάφορα μέρη των H.P.A. 4 μαθητές μας, ενώ άλλοι 6 παρακολούθησαν εντατικά μαθήματα αγγλικών στην Kimball Union Academy του New Hampshire. Εκτός των H.P.A., 4 μαθητές και μαθήτριες παρακολούθησαν στη Δανία ειδικά εκπαιδευτικά προγράμματα για τα θερμοκήπια και άλλοι 3 φιλοξενούνται ήδη στην Αγγλία, συμμετέχοντας σε ένα ειδικό πρόγραμμα εργασίας κοντά στο Λονδίνο. Τέλος, ένας μαθητής μας βρέθηκε στην Κέρκυρα, όπου συμμετείχε σε ένα περιβαλλοντολογικό πρόγραμμα που οργάνωσε η Σχολή μας εκεί.

Η ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ στο εξωτερικό των καλύτερων από τους μαθητές της Σχολής μας είναι κάτι που υλοποιείται ολοένα και πιο συχνά. Τους δίνεται έτσι η ευκαιρία να αποκτήσουν νέες εμπειρίες και μία ολοκληρωμένη γνώση των προβλημάτων της παγκόσμιας και ευρωπαϊκής γεωργίας, κάνοντας τις συγκρίσεις τους με την ελληνική.

Η ώρα του αρμέγματος. Ο μαθητής μας Κώστας Κόπανος ζέρει καλά και αυτή τη δουλειά!

Για να θυμούνται οι ξένοι μας την επίσκεψή τους στη φάρμα του Κώστα Κόπανου στον Άγιο Αντώνιο...

ΕΠΙΣΚΕΨΕΙΣ ΞΕΝΩΝ ΣΕ ΑΓΡΟΚΤΗΜΑΤΑ ΜΑΘΗΤΩΝ ΜΑΣ

Η Ελλάδα και άλλες μεσογειακές χώρες της Ευρωπαϊκής Κοινότητας έχουν να προσφέρουν πολλά στη γεωργική ανάπτυξη των χωρών της Αφρικής, όπου η προηγμένη τεχνολογία δεν μπορεί ακόμη να εφαρμοσθεί σε μια γεωργία που βρίσκεται στα πρώτα της στάδια.

Προς την κατεύθυνση αυτή οι γεωργικές οικογένειες μαθητών της Σχολής μας διαδραματίζουν ένα σημαντικό ρόλο, παρουσιάζοντας σε γεωργούς των χωρών αυτών επιτυχημένες μορφές γεωργικής ανάπτυξης και, ευρύτερα, ανάπτυξης των κοινοτήτων όπου ζουν.

ΣΤΗ ΔΙΑΡΚΕΙΑ του Διεθνούς Εκπαιδευτικού Προγράμματος Θεσσαλονίκης (TITP) του 1989, πραγματοποιήθηκαν δύο ειδικές ενημερωτικές επισκέψεις σε οικογενειακά αγροκτήματα μαθητών μας και οι ξένοι επισκέπτες αποκόμισαν πολύτιμες εμπειρίες. Το θέμα εξάλδου του TITP 89 ήταν “Αγροτική Ελλάδα – Αγροκτήματα, Κοινότητες, Γεωργικές Επιχειρήσεις και Συνεταιρισμοί – Ένα Εργαστήριο Γεωργικής Ανάπτυξης”.

Η ΠΡΩΤΗ ΕΠΙΣΚΕΨΗ έγινε στο χωριό Άγιος Αντώνιος, στην οικογένεια του δευτεροετή μαθητή μας Κώστα Κόπανου, που αποτελείται από τον πατέρα του, τη μητέρα του, τον αδελφό του με τη σύζυγό του και τα τρία τους παιδιά. Όλοι τους ζουν και εργάζονται μαζί σ' αυτό το χωριό που δημιουργήθηκε πριν 60 χρόνια από πρόσφυγες της Μικράς Ασίας. Οι άνδρες βόσκουν τα 700 περίπου πρόβατα, καλλιεργούν σι-

τάρι, βαμβάκι και λαχανικά, ενώ η μητέρα του Κώστα ασχολείται με την παραγωγή τυριού από δικό τους πρόβειο γάλα.

Την ομάδα των επισκεπτών αποτελούσαν 17 Αφρικανοί από 9 χώρες καθώς και συμμετέχοντες στο πρόγραμμα SWAP από την Αίγυπτο, τη Γκάνα και το Σουδάν. Η πρώτη εικόνα που αντίκρυσαν φθάνοντας το απόγευμα στο μαντρί της οικογένειας ήταν η επιστροφή των κατσικιών από τη βοσκή. Είδαν τον τρόπο που τα τάζαν, τα έδιναν νερό και τα άρμεγαν, παρατηρώντας ότι όλα γίνονταν με τάξη και απλότητα, παρότι το κοπάδι ήταν μεγαλύτερο από αυτά που έχουν στις χώρες τους. Με την επιστροφή στο σπίτι, τους περίμενε μιά δεύτερη εμπειρία: ο τρόπος παρασκευής του τυριού. Δεν χρειάζοταν παρά δύο μικρά δωμάτια στο ισόγειο του σπιτιού, μερικά ξύλινα και πλαστικά σύνεργα και μιά μικρή ψυκτική μονάδα. Οι επισκέπτες από το Σουδάν και το Μαλάουι, όπου εκτρέφονται κατσίκες για άρμεγμα, σκέφτηκαν να εφαρμόσουν στις χώρες τους την εμπειρία που απέκτησαν, αν και εκεί δεν ασχολούνται με την παραγωγή τυριού.

Το θαυμάσιο γεύμα που ακολούθησε – με σουβλιστό κατσίκι, σπανακοτυρόπιττα και φρέσκο τυρί – έδειξε πώς μιά αγροτική οικογένεια εξασφαλίζει με απλά μέσα και σκληρή δουλειά ένα πολύ καλό επίπεδο ζωής...

ΔΕΚΑ ΜΕΡΕΣ ΑΡΓΟΤΕΡΑ, η ίδια ομάδα των ζένων αγροτών επισκέφθηκε την οικογένεια της τελειοφοίτου μας **Λίτσας Παπαδημητρίου** στο χωριό Ξυλοπάρικο της Θεσσαλίας. Οι κάτοικοι του είπαν ότι πριν δέκα μόλις χρόνια το χωριό τους ήταν πάμφτωχο, χωρίς προοπτικές ανάπτυξης. Όμως, με τη βοήθεια και τη χρηματοδότηση του έργου “Save the Children” και με λιγοστά μέσα, το Ξυλοπάρικο απέκτησε κέντρο υγείας, παιδικό σταθμό και νηπιαγωγείο, ενώ έγιναν έργα υδροδότησης και βελτιώσης θηκών οι αποχετεύσεις και οι δρόμοι! Οι Αφρικανοί επισκέπτες του χωριού έμαθαν για τον προσεκτικό συντονισμό των προσπαθειών της κοινότητας και την προσοχή που δόθηκε στη σωστή διαχείριση και οργάνωση, καθώς οι κάτοικοι του χωριού είχαν πάρει στα χέρια τους τις προσπάθειες ανάπτυξης. Ένα σημείο αναφοράς που κάνει περήφανους τους κατοίκους, ήταν και το υπαίθριο θέατρο σε ένα καταπληκτικό περιβάλλον, με τις κορυφές των δένδρων να κυματίζουν γύρω γύρω στον ορίζοντα και τη θεσσαλική πεδιάδα να απλώνεται μπροστά.

Ο Θανάσης Παπαδημητρίου εξήγησε ότι η ιδέα δημιουργίας και ολοκλήρωσης αυτού του θεάτρου έγινε αποκλειστικά με τις προσπάθειες των κατοίκων. Τώρα γράφουν θεατρικά έργα και ανεβάζουν παραστάσεις σ'

αυτό, ενώ ο Θανάσης έχει αποκτήσει στο χωριό και τη φήμη ενός καλού ηθοποιού! Ο επόμενος σταθμός των επισκεπτών ήταν το κοινοτικό εργοστάσιο επεξεργασίας μαλλιού για τις περιφημές ελληνικές φλοκάτες. Με τη βοήθεια ενός απλού συστήματος πέτυχαν τον έλεγχο της ορμής του καθαρού κρύου βουνισιού νερού και την εκμετάλλευσή του για το απαραίτητο πλύσιμο του μαλλιού πριν αυτό αποκτήσει την απαλή υφή του.

Μετά από έναν εκτός προγράμματος... ποδοσφαιρικό αγώνα με την ομάδα του χωριού, οι επισκέπτες έφθασαν στο σπίτι της οικογένειας Παπαδημητρίου. Κτίστηκε, όπως και τα άλλα, με τη συλλογική εργασία των κατοίκων, ενώ η Λίτσα, χάρη στις γνώσεις που απέκτησε στη Σχολή, θα κάνει τις απαιτούμενες ηλεκτρολογικές εργασίες για το δωμάτιό της.

Φυσικά, η κοινότητα έκανε το τραπέζι στους επισκέπτες της, στο χώρο του νηπιαγωγείου. Ότιδηποτε υπήρχε σ' αυτό ήταν από την παραγωγή των κατοίκων και της οικογένειας Παπαδημητρίου: αρνιά, γιαούρτι, τυρί, κρασί, ούζο και καρπούζια από τα κοντινά μποστάνια.

Η ζεστή και πηγαία φιλοξενία των κατοί-

κων του χωριού, έκανε... δύσκολη την αναχώρηση των επισκεπτών, που η επίσκεψή τους στο Ξυλοπάρικο τους έδωσε αφορμή για πολλές σκέψεις. Ο *Ted Ng' Ombe*, Καθηγητής στο Κολλέγιο Φυσικών Πόρων του Μαλάουι, εντυπωσιάστηκε πολύ από την ενεργητικότητα και το πρωτοποριακό πνεύμα των κατοίκων αυτού του ελληνικού χωριού, επισημαίνοντας την αντίθεση σε ό, πι συμβαίνει αλλού στην αντιμετώπιση παρόμοιων περιπτώσεων, όπου οι κεντρικές κυβερνήσεις παίρνουν αποφάσεις για ένα παθητικό αγροτικό πληθυσμό. Ο συνάδελφος του *Yoas Thauzen Kamangira*, μιλώντας εκ μέρους όλης της ομάδας, εξέφρασε την επιθυμία να μπορέσουν στο επόμενο πρόγραμμα να μείνουν για μεγαλύτερο διάστημα κοντά σε ελληνικές αγροτικές οικογένειες, όπως αυτές που γνώρισαν. Θα τους δοθεί έτσι η ευκαιρία να δουν περισσότερα και να κατανοήσουν πόσο αποτελεσματικές θα είναι γι' αυτούς οι ελληνικές εμπειρίες.

Μια καθαρά ελληνική εικόνα: Άγιος Αντώνιος 1989

Ένα “επιτελείο” της Σχολής: διακρίνονται από αριστερά, οι Νίκος Βαλασιάδης, Γιώργος Μεντιζής, Νίκος Σαββίδης, Θεοχάρης Φουντουκίδης και Λου Λιν.

ΣΥΝΕΧΗΣ Η ΕΠΙΜΟΡΦΩΣΗ ΤΟΥ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ ΜΑΣ

Η συνεχής ενημέρωση και επιμόρφωση του προσωπικού μας στις σύγχρονες τεχνολογικές εξελίξεις κάθε τομέα, αποτελεί για τη Σχολή ένα σταθερό μέλλοντα και μια αναγκαιότητα. Και, όπως φαίνεται, υλοποιείται με τον καλύτερο τρόπο.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΚΑΘΗΓΗΤΕΣ Γιώργο Μεντιζή και Νίκο Σαββίδη καθώς και για τους Υπεύθυνους Θερμοκηπίων Νίκο Βαλασιάδη και Θεοχάρη Φουντουκίδη, ο περασμένος Αύγουστος ήταν ένας μήνας εντατικής εκπαίδευσης: είχαν την ευκαιρία να ενημερωθούν για τις σύγχρονες τεχνικές λειτουργίας των θερμοκηπίων στο πανεπιστήμιο του Maryland και να παρακολουθήσουν πρακτικά σεμινάρια μάνατζμεντ στο Πολυτεχνικό Ινστιτούτο της Santa Barbara στην Καλιφόρνια.

Ο καθηγητής Πέτρος Παππάς συμμετείχε σε ειδικό εκπαιδευτικό πρόγραμμα για τη λειτουργία και τη συντήρηση των πιο σύγχρονων γεωργικών μηχανημάτων και εξαρτημάτων, που πραγματοποιήθηκε στο Λονδίνο το φθινόπωρο. Ο Σάκης Σουλδούρης εξάλλου, Βοηθός Διευθυντού Γαλακτοκομείου, παρακολούθησε επί 3 μήνες στο Ινστιτούτο Τεχνολογίας του Rότσεστερ εντατικά μαθήματα Πληροφορικής και παράλληλα εργάζοταν σε ένα μηχανογραφικό πρόγραμμα, ειδικά διαμορφωμένο για τις ανάγκες της Σχολής. Να σημειώσουμε επίσης ότι το ίδιο στέλεχος παρακολούθει απογευματινά μαθήματα σε Κολλέγιο της πόλης μας, επδιώκοντας, με τη συμπαράσταση της Σχολής, την απόκτηση ενός πυχίου πανεπιστημιακού επιπέδου.

Όπως είναι επόμενο, ένα ενημερωμένο στις σύγχρονες εξελίξεις προσωπικό, είναι έτοιμο να εφαρμόσει στην πράξη τις νέες γνώσεις που απέκτησε, να επιφέρει αλλαγές και βελτιώσεις όπου χρειάζεται και να μεταδώσει τις γνώσεις του στους μαθητές και τις μαθήτριες της Σχολής.

Ένα τέτοιο πρόγραμμα εντατικής εκπαίδευσης και επιμόρφωσης έχει ανεκπίμητη αξία, όπως δηλώνουν τα στελέχη του προσωπικού της Σχολής. Αποκτούν πολύτιμες γνώσεις και εμπειρίες και, εξίσου σημαντικό, δυνατότητες και κίνητρα για εφαρμογή και νοτομιών και προώθηση νέων ιδεών.

Η συνεχής επιμόρφωση του προσωπικού αναγνωρίζοταν πάντα από τη Σχολή ως το πρωταρχικό στοιχείο που θα τη διατηρούσε στην πρωτοπορία της γεωργικής εκπαίδευσης. Τώρα, είναι κοινή πίστη όλων μας ότι αποτελεί αποφασιστικό παράγοντα για τη ζωτικότητα της σχολής και κλείδι της σωστής προετοιμασίας των νέων Ελλήνων γεωργών για να ανταπεξέλθουν με επιτυχία στο ιδιαίτερα ανταγωνιστικό περιβάλλον της Ευρωπαϊκής Κοινότητας.

Οι ξένοι του TITP ένιωσαν θαυμάσια με την κ. Ν. Τσουκαλά. Εδώ, στις σκάλες του Πρίνστον Χωλ.

Πολύτιμη η συμβολή της κ. Ν. Τσουκαλά στο TITP

Οι δεκαεπτά συμμετέχοντες στο φετινό Διεθνές Εκπαιδευτικό Πρόγραμμα της Σχολής από 9 διαφορετικές αναπτυσσόμενες χώρες απένειμαν στη νέα μας συνεργάτιδα κα Νομική Τσουκαλά τον τίτλο του “πιο πολύτιμου παίκτη”!

Ευχάριστο διάλλειμμα για την κ. Ν. Τσουκαλά και τον κ. Μπρους Λάνοδεηλ.

HTAN μια αναγνώριση που δείχνει πόσο πολύτιμη και ουσιαστική ήταν η παρουσία της στο φετινό εκπαιδευτικό πρόγραμμα. Και δεν θα μπορούσε να γίνει διαφορετικά, μια και η κ. Ν. Τσουκαλά υπήρξε επι 35 ολόκληρα χρόνια στέλεχος και διευθύντρια του τομέα Οικοκυρικών στο Υπουργείο Γεωργίας. Η συσσωρευμένη εμπειρία της, η άριστη γνώση τόσο της ελληνικής γεωργίας όσα και, γενικότερα, της ελληνικής ζωής και κουλτούρας, απετέλεσαν ασφαλείς εγχυήσεις για μια εξαιρετική ενημέρωση και βοήθεια προς τους συμμετέχοντες.

To “TITP” (Thessaloniki International Training Program) διοργανώνεται κάθε χρόνο από τη Σχολή μας και αποτελεί, όπως τόνισε και η κ. Ν. Τσουκαλά, μία σοβαρή προσπάθεια, που επιβεβαιώνει τη συμβολή της Ελλάδας –ως μέλους της Ευρωπαϊκής Κοινότητας– στην πρόσδο της γεωργίας σε αναπτυσσόμενες χώρες του “τρίτου κόσμου”.

ΣΥΓΧΑΙΡΟΥΜΕ και εμεις την κα Νομική Τσουκαλά και ελπίζουμε ότι θα την έχουμε κοντά μας και στο εκπαιδευτικό πρόγραμμα της επόμενης χρονιάς, που θα πραγματοποιηθεί από τις 11 μέχρι τις 28 Ιουνίου.

Ενα Εργαστήριο στη μνήμη του Χιού Κήλυ

Η ΣΧΟΛΗ απέδειξε για άλλη μιά φορά ότι ξέρει να τιμά τους φίλους της. Αποφάσισε να συνδέσει τη λειτουργία του εργαστηρίου ηλεκτροκόλλησης που διαθέτει, με τη μνήμη του Χιού Κήλυ, φίλου της σχολής για 40 και πλέον χρόνια.

Ο ΧΙΟΥ ΚΗΛΥ ήταν γιός του Τζέημς Κήλυ, Υποπροξένου των ΗΠΑ στην Ελλάδα τη δεκαετία του 1930 και αδελφός των Ρόμπερτ Κήλυ, μέχρι πρόσφατα Πρεσβευτή των ΗΠΑ στη χώρα μας και Έντμοντ Κήλυ, Καθηγητή στο Πρίνστον, συγγραφέα και μέλους του Δ.Σ. της Σχολής. Όλοι τους ανέπτυξαν δυνατούς και μακροχρόνιους δεσμούς με την Ελλάδα. Ως στέλεχος της εταιρείας Mobil, ο Χιού Κήλυ βρέθηκε στη Θεσσαλονίκη τα χρόνια του εμφυλίου πολέμου, υπεύθυνος για την εγκατάσταση μιας δεξαμενής πετρελαίου και ανέλαβε αργότερα τη Διεύθυνση Λειτουργίας της ίδιας εταιρείας για όλη την Ελλάδα. Στη σεμνή τελετή που έγινε τον περασμένο Απρίλιο για τη μνήμη του Χιού Κήλυ, προσευχήθηκε ο πατέρας Γεώργιος Γάλλος και τραγούδησε ύμνους η χορωδία της Σχολής. Ή αναμνηστική πλάκα αποκαλύφθηκε από τη χήρα του Χιού Κήλυ, κα Νταρλίν Κήλυ, που μαζί με το ζεύγος Ρόμπερτ Κήλυ παρακολούθησαν την επίδειξη τεχνικής των μαθητών και μαθητριών. Τεχνική που έμαθαν να την εξασκούν κατά τη διάρκεια των απογευματινών προγραμμάτων πρακτικής εξάσκησης στο εργαστήριο. Το εργαστήριο που θα θυμίζει πλέον για πάντα ένα μεγάλο φίλο της Σχολής...

Οι Νεοϋορκέζοι γνωρίζουν τα ελληνικά κρασιά και τη Σχολή μας!

Ηιδέα ανήκε στους ανθρώπους του Γραφείου της Σχολής μας στη Νέα Υόρκη και αποδείχθηκε θαυμάσια. Στην προσπάθειά τους να προσελκύσουν το ενδιαφέρον των πολυάσχολων κατοίκων μιας μεγαλούπολης όπως η Νέα Υόρκη για τη μακρινή Αμερικανική Γεωργική Σχολή Θεσσαλονίκης, έπρεπε να βρουν τον κατάλληλο τρόπο. Και τον βρήκαν με τα υπέροχα βορειοελλαδίτικα κρασιά!

Επίδειξη και δοκιμή ελληνικών κρασιών στη N.Y.

Υόρκη με φροντίδα της Σχολής μας.

Την κάνουν η υπεύθυνη του εκεί γραφείου μας κ. A. Cristy και ο Έλληνας Εμπορικός Ακόλουθος κ. I. Παπαδημητρίου.

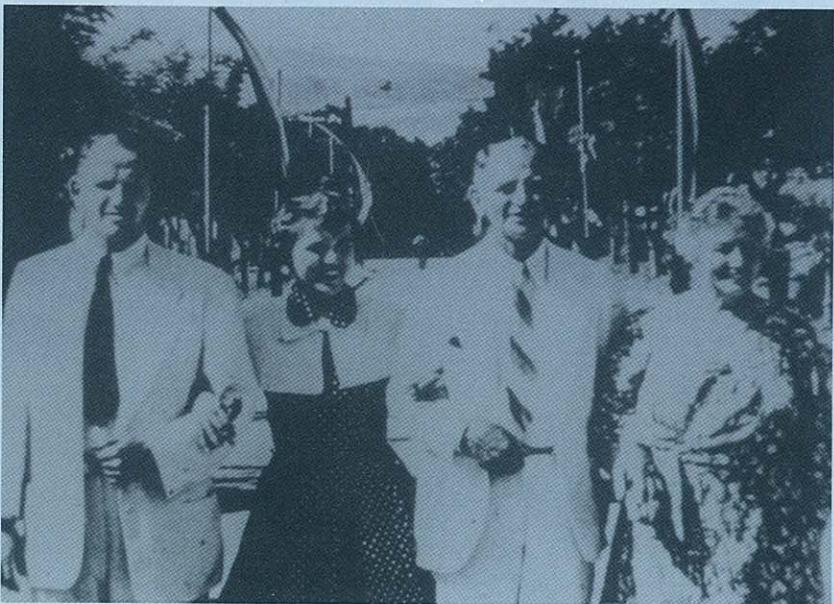
ΕΤΣΙ, την περασμένη άνοιξη διοργανώθηκε η "Βραδυά Δοκιμής Βορειοελλαδίτικων Κρασιών" στους νέους άνετους χώρους των Γραφείων μας της N.Y. Υόρκης, με την πρόθυμη συνεργασία του Εμπορικού Ακολούθου στο εκεί ελληνικό προξενείο κ. Γ. Παπαδημητρίου. Συγκεντρώθηκαν 80 περίπου Νεοϋορκέζοι, που έμειναν ενθουσιασμένοι από την ποιότητα των βορειοελλαδίτικων κρασιών και τους εκλεκτούς ελληνικούς μεζέδες, προσφορά της "Πλεοπονησιακής Εταιρείας Τροφίμων" από το Ρίτσμοντ. Την ίδια βραδιά η κα Miles Lambert-Gocs, συγγραφέας του νεοεκδόθεντος βιβλίου "Κρασά της Ελλάδας", έκανε μία σύντομη αλλά πολύ ενδιαφέρουσα αναφορά στην Ελλάδα και στην σπουδαιότητά της ως οινοπαραγωγού χώρας. Αξίζουν συγχαρητήρια στους εμπνευστές αυτής της θαυμάσιας ιδέας και θερμές ευχαριστίες στις φίρμες "Τσάνταλη", "Μπουτάρη", "Καρρά" και "Συνεταιρισμού Ναούσης" που πρόσφεραν τα υπέροχα κρασιά τους, τέρποντας όλους όσους τα δοκίμασαν.

Τα ελληνικά κρασιά και η Σχολή μας κέρδισαν νέους πολύτιμους φίλους στην Αμερική και νιώθουμε θαυμάσια γι' αυτό.

Πρωτότυπος, αλλά πηγαίος και αυθόρμητος ο τρόπος που διάλεξαν οι μαθητές και οι μαθήτριές μας για να εκφράσουν την ευγνωμοσύνη τους στην εταιρεία TEXACO, θερμό συμπαραστάτη του έργου της Σχολής.

Ann Kellogg House: 1888-1989

Μια ιστορική φωτογραφία. Διακρίνονται από αριστερά, ο Μπρους και η Ταντ Λάνσδεηλ, ο Τσάρλυ και η Άνν Χάουζ.

Τ Α ΕΚΑΤΟΣΤΑ ΓΕΝΕΘΛΙΑ που γιόρτασε τον Σεπτέμβριο του '88 η Ann-Mary Kellogg House έμελλε να είναι και τα τελευταία της.

XHPA του αείμηνου *Charles Lucius House*, του δεύτερου Διευθυντή της Σχολής μας, πέθανε ειρηνικά στις 31 Μαΐου 1989 στο Πρίνστον του New Jersey. Υπήρξε η αγαπημένη σύντροφος του Τσάρλυ Χάουζ βοηθώντας και συμμετέχοντας στη λειτουργία της Σχολής μας για περισσότερο από 30 χρόνια, πραγματική πηγή έμπνευσης για όλους τους ανθρώπους της Σχολής επί τρεις ολόκληρες γενιές.

Το κείμενο που ακολουθεί, αφιερώνεται στη σεβαστή μνήμη της. Ένιωσε την ανάγκη να το γράψει η και Ταντ Λάνσδεηλ, σύζυγος του Διευθυντή Μπρους Λάνσδεηλ, με ανεκτίμητη συνεισφορά και η ίδια στην πρόδο η Σχολής επί 35 και πλέον χρόνια.

«Όταν πρωτοήλθα νεόνυμφη στην Ελλάδα, με αγωνία και ανησυχία για την ξένη αυτή χώρα, όπου αποφάσισα να ζήσω, με ερωτηματικά και ανασφάλεια για την προσαρμογή μου σε καινούργια ήθη και έθιμα, η Άνν Χάουζ ήταν το πρώτο πρόσωπο που είδα, αποτύπωσα και έβαλα πρότυπο. Αυτή και ο Τσαρλ Χάουζ μας καλωσόρισαν στο αεροδρόμιο της Αθήνας με ζεστά χαμόγελα και ανοιχτές αγκαλιές. Ένιωσα αμέσως την αγάπη τους.

»Στη Θεσσαλονίκη που φθάσαμε, η Άνν και ο Τσάρλυ μας είχαν μαζί τους στο σπίτι τους μέχρι να ετοιμαστεί το δικό μας και η Άνν ήταν αυτή που μου δίδαξε το νόημα της αληθινής φιλοξενίας. Είχε μια ζωή πολυάσχολη: να οργανώσει από νωρίς το σπιτικό της, που έμενε πάντα ανοιχτό στους εργαζόμενους της Σχολής και στους επισκέπτες από την πόλη: ήταν παράλληλα η γραμματέας του Τσάρλυ με το γραφείο της πάντα γεμάτο με στήβες αλληλογραφίας. Όμως, όσο πολυάσχολη κι αν ήταν, μπορούσε πάντα να διαθέσει λίγο από τον πολύτιμο χρόνο της για να καλωσορίσει και να δεχθεί απρόσμενους επισκέπτες. Ακόμα και σήμερα, ύστερα από τόσα χρόνια, ηχει στα αυτά μου ο μουσικός ρυθμός του χαιρετισμού της, "hel-lo"...

»Ήταν εκείνη που μου δίδαξε την έννοια της αυταπάρνησης. Έζησε τη ζωή της αποφασισμένη να εξυπηρετεί τους συναθρώπους της, είτε με το να επισκέπτεται κάποιον άρρωστο στη Σχολή, είτε μοιράζοντας το κρέας με κάποια τυφλή της φίλη και γειτόνισα στην Αμερική. Πολλές γενιές μαθητών της Σχολής την έβλεπαν σαν δεύτερη μητέρα τους. Για μένα ήταν Μητέρα, Συμπαραστάτης, Σύμβουλος, Σοφή και Φίλη.

»Αν Άγιος είναι εκείνος που έχει ξεπεράσει τον προσωπικό εγωισμό, εκείνος που έχει τη δύναμη να νιώθει όλη τη χαρά και όλη την πίκρα του άλλου, εκείνος που είναι γεμάτος ΑΓΑΠΗ, τότε η Άνν Χάουζ μένει στη μνήμη μας σαν μία ευλογημένη Αγία.

»Όπως λέμε οι Έλληνες, «Αιωνία της η μνήμη».

Έργα κεραμικής από μαθητές μας

Η τέχνη της κεραμικής ανθεί τα τελευταία χρόνια στη Σχολή μας, δίνοντας μία ιδανική διέξοδο στις καλλιτεχνικές ανησυχίες και στις επιδεξιότητες των μαθητών.

ΑΣΦΑΛΩΣ είναι θαυμάσιο να δίνεις “ψυχή” σε μία άμορφη μάζα πηλού, δημιουργώντας ένα αντικείμενο τέχνης που είναι ταυτόχρονα και πρακτικό. Για να γίνει κάτι τέτοιο χρειάζεται πολλή προσπάθεια: το σχήμα του αντικειμένου που θα δοθεί στον πηλό, το διακοσμητικό του σχέδιο και το σωστό ψήσιμο στον ειδικό φούρνο. ΤΟ ΞΕΚΙΝΗΜΑ έγινε το 1981, όταν άρχισαν τα πρώτα μαθήματα κεραμικής, στο χώρο ενός παλιού γκαράζ της Σχολής, με ελάχιστα μέσα και πολλή διάθεση. Όμως, η ανακαίνιση, το 1985, του Πρίνστον Χωλ και η δωρεά της Doreen Gilbertson, έδω-

Μια πολύ όμορφη έκθεση...

σαν την ευκαιρία να δημιουργηθεί ενα σωστό εργαστήριο. Σ' αυτό τα παιδιά μαθαίνουν την ωραία τέχνη και τα αποτελέσματα της δουλειάς τους παρουσιάζονται κάθε χρόνο σε ειδική έκθεση, προσφέροντας ικανοποίηση και αναγνώριση στους νέους καλλιτέχνες και κάποια έσοδα στο εργαστήριό τους. Η ΦΕΤΙΝΗ έκθεση έργων κεραμικής πραγ-

ματοποι θήκε στις 15 Μαΐου στο χώρο μπροστά στο Πρίνστον και σημείωσε καταπληκτική επιτυχία. Με τα έσοδα της έκθεσης τα παιδιά κατάφεραν να αποκτήσουν ένα καινούργιο κομπρεσέρ, απαραίτητο για τη λειτουργία του αερογράφου που είχαν αγοράσει πέρσι με τον ίδιο τρόπο. Φυσικά, η νέα έκθεση κεραμικής 1990 ετοιμάζεται από τώρα!

Τηλεγραφικά...

• ΤΑ 85 ΧΡΟΝΙΑ ΤΗΣ γιορτάζει φέτος η Σχολή μας. Το 1904-1905 ήταν η πρώτη της ακαδημαϊκή χρονιά! • 215 ΠΑΙΔΙΑ - 153 αγόρια και 62 κορίτσια - αριθμεί φέτος η Σχολή και προέρχονται από 29 διαφορετικούς νομούς της χώρας • ΑΠΟ ΑΥΓΑ, οι πρωτείς είναι 82 και ήρθαν με τους γονείς τους λίγο νωρίτερα από την έναρξη των μαθημάτων για να εξοικειωθούν στο νέο τους περιβάλλον • ΜΕ ΕΝΑ ΔΙΗΜΕΡΟ ΣΕΜΙΝΑΡΙΟ για το προσωπικό ξεκινάει κάθε ακαδημαϊκή χρονιά

στη Σχολή • Ο κ. ΚΩΣΤΑΣ ΚΑΒΑΛΑΡΗΣ, καθηγητής Αγρονομίας στα ΤΕΙ (ΑΣΤΕΠ) ήταν ο φετινός εισηγητής σ' αυτό. Το θέμα του, η επίδραση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας στην ελληνική οικονομία και εκπαίδευση • 1.300 ΑΤΟΜΑ διασκέδασαν φέτος στον καθιερωμένο μας “Χορό Κάτω Από Τα ‘Αστρα”! • Ο “ΧΟΡΟΣ” έγινε για πρώτη φορά στο Αθλητικό Γήπεδο Θεοδώρου Λιτσά μπροστά στο Αθλητικό Κέντρο Χένρυ Λαμπουνίς • ΤΑ ΕΣΟΔΑ από το χορό αυτό διατίθενται,

όπως είναι γνωστό, για τις υποτροφίες των μαθητών μας • ΑΠΟΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΙ τον Ιούλιο που μας πέρασε. Έφυγαν ύστερα από 3 χρόνια αφοσιωμένης δουλειάς στη Σχολή, ο Πατέρας Γεώργιος Γάλλος και η Πρεσβυτέρα Άννα • Ο π. Γ. ΓΑΛΛΟΣ που ήταν ο πνευματικός μας πατέρας και η π. Άννα που ήταν Διευθύντρια Μουσικής, είχαν κερδίσει τις καρδιές και την αγάπη όλων μας. Θα μας λείψουν πολύ • ΕΥΤΥΧΙΣΜΕΝΟΙ ΝΕΟΝΥΜΦΟΙ της Σχολής μας: Norman Gilbertson και Dia-

ne Katsiaficas, Κάλυπ Τρυφωνάκη και Στέργιος Γιαννούρας, Joann Ryding και Πάνος Μπελτές, Alexander Allport και Τζένη Τικενόρ. Συγχαρητήρια... • ΑΥΞΑΝΕΣΘΕ και πληθύνεσθε στη Σχολή μας. Κορούλες απέκτησαν ο Τζεφ και η Μάγιου Λάνσδεντλ, η Ελένη και ο Νίκος Ανέστης. Γιους, ο Νίκος και η Τασούλα Βαλασιάδη, ο Σάκης και η Άννα Σουλδούρη, ο Γιώλ και η Αννούλα Μάγερ, ο Μάικλ και η Σάντη Λάνσδενηλ. Να τους ζήσουν!

ΟΣΠΟΡΕΑΣ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗΣ ΓΕΩΡΓΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ Τ.Θ. 10 140 541 10 ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
ΤΗΛ. 471.824 ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ

ΥΠΕΥΘΥΝΟΙ ΣΥΝΤΑΞΗΣ: ΧΡΙΣΤΙΝΑ ΜΑΧΑΙΡΑ, JOANN RYDING, RANDALL WARNER - ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ: ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΓΕΩΡΓΟΥΛΗΣ - LAYOUT: ΘΟΔΩΡΟΣ ΥΦΑΝΤΙΔΗΣ
ΦΩΤΟΣΤΟΙΧΕΙΟΘΕΣΙΑ: TEXT O.E. - ΦΙΛΜ - MONTAZ - EΚΤΥΠΩΣΗ: MAGENTA